

Myš Ma

4

VŠEHOCHUŤ INFORMACÍ, ZÁBAVY A
INSPIRACE PRO ŽÁKY I NEŽÁKY
ZŠ a MŠ NÁKLO

Z obsahu: Fotokronika | Žáci naší školy | Učitelé
z druhé strany- p uč. Zapletal | Duel | Pouze legenda,
nebo živoucí stvůra - Máme rádi zvířata? | Závěrečná
párty deváťáků | Návštěva u pana školníka | Labužník |
Co bych byla, kdybych byla | Velká Křižovka |

!!LOUČÍME SE!!
učitelé plačte, géniové odcházejí

Slovo úvodem

Milí čtenáři,
tak už nám opět uteklo pár měsíců a je tu nový MišMaš. Čeká vás další číslo plné počtení a zábavy, vše pro vás připravil náš tým novinářů. Právě teď se těšíme na velkou věc, a tím jsou letní prázdniny. Než se ale všichni rozutečeme, přijde opět loučení s devátou třídou. Proto jsme se rozhodli, tak jako v loňském roce, věnovat jim tohle číslo. Skoro každému z nich je už 15 let, dostali občanský průkaz, jsou svým způsobem napůl ve světě dospělých. Čeká je další krok v životě, kterým je cesta do neznámé školy, ale i spoustu nových zkušeností a nových přátel. Tímto jim za celý tým přejeme to NEJ a děkujeme jim za pomoc při přípravě tohoto čísla.

Váš Miš a Maš:-)

Ples

Den matek

... a bude?

Vysvědčení

Škola v přírodě \ Turisták

Co bylo...

Lyžák

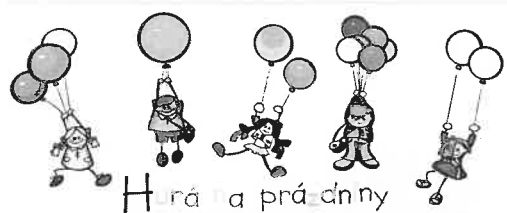
Pravěk

Sokolníci

Divadlo 8. třídy

Prázdniny O TÝDEN DŘÍV!!!

Více o školních aktivitách na
www.zsnaklo.cz

Žáci naší školy

Lucy Dostálová -
mažoretky

Začala jsem chodit do litovelských mažoretek Linetbells už ve 4 letech (to byly ještě Zvonky a Linetky). Nejdřív jsme se s hůlkou učily "vařit". Úspěšní jsme až poslední 4 roky, kdy vyhráváme na různých soutěžích. Byli jsme na Mistrovství Čech - stříbro, potom na Celorepublikovém mistrovství jsme byli pátí a postoupily jsme na mistrovství Evropy. Celkem nás je 9 ve družstvu, jmenujeme se Linetbells Miss, trénujeme tak různě. Loni jsme měli trénink 4x týdně, ale protože většina z nás dělala přijímačky na střední školu, omezily jsme je 1x, občas 2x za týden. Všechny jsme dobré kamarádky a trávíme hodně času spolu. Mažoretky nejsou jednoduchý sport, jak si někteří lidé myslí, chce to věnovat hodně času a úsilí na trénování. Já trénuji každý den a výsledek stojí za to.

Peťa Vybíralová -
volejbalistka

Volejbal jsem začala hrát v 10 letech za klub SK UP

Sportovci

Olomouc. Nejprve jsem hrála za "žákyňky". To jsem trénovala 2x-3x týdně.

Později jsem přestoupila do mladších žaček a následně do starších žaček. Na tréninky jsem dojížděla 4x týdně. Nyní hraji za kadetky TJ Sokola Šternberk. Trénuji každý den na hale Univerzity Palackého v Olomouci. Letošní sezona byla pro nás velice úspěšná. Vybojovaly jsme 6. místo v Extralize kadetek. Jak se možná některým zdá, volejbal rozhodně není lehký sport. Naučit se správně techniku trvá pěkně dlouho. Také jsou

zapotřebí pevné nervy a chuť zlepšovat se v něčem, bez čeho nemůžete žít. Jsem moc ráda, že jsem se rozhodla právě pro volejbal a vydržela u něj až do teď.

Alena Pěčková - fotbalistka

Začala jsem hrát fotbal v 6 letech. Tréninky máme v úterý a v pátek od 5 hodin. Hrávala jsem za Příkazy, teď za Náklo. Jezdím na výběry s holkama z Olomouce. Byly jsme v Praze a Ostravě. V Olomouci na Mikulášském turnaji jsme byly 1.

Hraji v týmu se spolužáky ze třídy. Trenér je pan ředitel Jiří Peřina. Fotbal mě baví a budu v něm pokračovat.

Martin Utíkal - hasič

Jmenuji se Máca Utíkal. S hasičem jsem začal před třemi lety. Baví mě to, protože je tam sranda a hodně vody. Každý víkend jezdíme na

různé závody. Většinou dělám béčka nebo proud. Tréninky máme každý čtvrtek. Chtěl bych se stát profesionálním hasičem v Olomouci.

Eliška Peřinová - házenkářka

Hraju házenou za DHK LITOVEL.

Chodím do ní dvakrát týdně v úterý a ve čtvrtek. Jsem v mladších žáčkách i ve starších mini. Zápasy mám každý týden. O medaile moc nehrajeme,

s p í š e hrajeme na body a odměnu dostáváme všichni. Na soustředění se jezdí do přírody a název je KEMPHAND B A L L .

Nejlepší kamarádka se jmenuje Klárka. Trenér se jmenuje příjmením Habrman. Je na nás přísný, třeba když se netrefíme do branky, tak musíme dělat minimálně dvacet kliků. Domů se vždy vracím unavená. Do budoucna, bych chtěla reprezentovat Českou republiku.

Anička Kornfeldová - tanečnice

Chodím do tanečního kroužku do Litovle jednou týdně už 2 roky. Začala jsem v 8 letech a teď jsem v pokročilých žácích.

LABUŽNÍK

Ledová limonáda z ovocné šťávy

5 lžic pomerančové šťávy
5 lžic citronové šťávy
4 lžice malinového sirupu
led
minerálka

Do dvou sklenek dáme rozdrcený led , rozdělíme do nich ovocné šťávy a malinový sirup, zamícháme a dolijeme minerálkou.

P o ř á d m ě tancování moc baví, už umím taky výkop. Jezdíme často i na soutěže, třeba do Olomouce. Jednou jsme vyhráli pohár a m e d a i l i . Jezdíme také na soustředění. Mám tam plno kamarádek. S jednou jsem velká kámoška. Naše trenérka se jmenuje Monika, je moc hodná a milá. Doma cvičím před televizí.,

Eva Heroldová-akvabela

chodím do akvabel do Litovle. Trénink máme jednou týdně. Baví mě na tom to, že se učím nové věci. Chodím tam tři čtvrtě roku. M ě l i j s m e n ě k o l i k vystoupení. Postoupila jsem do starších žákyní, děláme tam těžké i lehké cviky, třeba plachetničku, baletku a šlapání. Doma cvičíme taky, protahují si záda. Mám tam i kamarádky, ale s nimi se ve

volném čase nevidám. Moje trenérka se jmenuje Kristýna a je na nás hodná. Do budoucna bych chtěla umět všechno perfektně a chtěla bych vyhrát nějakou cenu. Moc mě tento sport baví.

Tereza prázdná- PingPong

PingPong jsem začala hrát v 7 letech a trénu Plachý a můj táje mě pan ta. Trénujeme 2x týdně v nákelské sokolovně. Účastním se okresních, krajských i republikových mládežnických turnajů. Momentálně se připravuji na mistrovství ČR mladších žáků, které se uskuteční ve Vlašimi. Účast na tomto mistrovství je pro mne dosud největším dosaženým úspěchem.

Tom Zdařil, 9. tř.

SUDOKU

G	D			H			B	A
		E	B				C	
		C	G					D
		G	E	B	A			
	B	H	F		G	A	I	
			C	I	H	F		
A					F	B		
	C				I	D		
E	F			G			A	C

Písmenkové sudoku se luští stejně jako normální, akorát místo čísel 1-9 jsou tam první písmena abecedy tj A, B, C, D, E, F, G, H, I. Hodně štěstí ☺

Návštěva u pana Školníka

Tentokrát jsme se rozhodli seznámit vás s typickým dnem pana školníka, protože nás napadlo, že pan školník by vlastně mohl mít ten nejzajímavější den ze všech zaměstnanců školy. Tak čtěte dál a seznamte se s jeho zaměstnáním.

Dobré ráno děčka, tak pojd'te

Vzhůru do práce. Tak tebe šoupnem a ty pojd' sem

Měli by se s tím vyhráváním krotit, už to nemám kam dávat

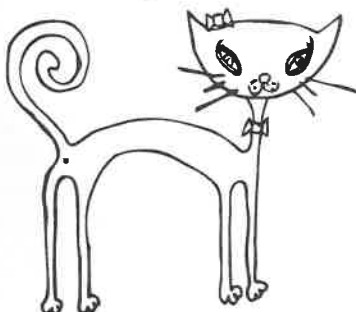

Tak kolik to vlastně teď bylo? Jo, $a=5 = a \times a \times 6 = 150 + \pi = \dots a \dots$

Kluci doneste mi to pěkně sem

Tak třeba já bych školníkem nikdy být nemohla, to bych si polámala dráčky ☺

....vyšlo to ☺

...a drží!!!

A vzhůru zpět do školy.

Ještě spravit nahoře a utáhnout dole a...

Teď pozor na prsty

A je to!!! ☺

Teď už jen zakódovat a hurá domů.

Chtěl jste se vždycky stát učitelem?

To určitě ne. Po základní škole jsem šel na střední zdravotnickou školu, kde jsem odmaturoval jako farmaceutický laborant. Ne že by mě ten obor nebavil, ale chtěl jsem studovat dál, tudíž jsem se rozhodl kam jít, no a jednou z možností bylo studium pedagogické fakulty. Chtěl jsem učit přírodopis, to pro mě bylo hlavní. Jako druhý předmět jsem původně studoval informatiku a techniku (jelikož nebylo nic moc jiného na výběr), ale to nebylo nic pro mě, takže další rok jsem druhý obor vyměnil za výchovu ke zdraví, která pro mě byla, i vzhledem k mému středoškolskému vzdělání, dobrou volbou.

Co vás k této práci přivedlo?

Bylo to především studium VŠ, tudíž spíš teoretický pohled na pedagogiku a možnost své vědomosti a zkušenosti někomu předat, udělat něco pro další generace. Ovšem praxe je úplně někde jinde, jak právě zjišťuji.

Líbí se vám na této škole ?

Je to pro mě v podstatě první pracovní místo, tudíž nemám moc s čím srovnávat, pokud nepočítám praxi.

Po zhruba tři čtvrtě roku je taky podle mě velmi brzy na

nějaké hodnocení. Každopádně pokud mohu zmínit alespoň něco málo z dosavadních postřehů, tak bych především vyzdvihl učitelský kolektiv a vedení školy (a samozřejmě i další zaměstnance, např. pana školníka). Spolupráce s nimi je příjemná, pozitivní a přátelská. Ve třídách panuje také většinou přátelská atmosféra, díky které je moje práce příjemná pro mě, a doufám, že i pro žáky.

Co říkáte na žáky naší školy?

Nevím, zda mohu někoho hodnotit po tak krátké době. Nikoho z žáků neznám natolik dobře, abych ho mohl posuzovat. Hodnotit mohu jen jejich výkony ve svých předmětech a jejich chování ve škole. Tak jak už to bývá, jsou někteří šikovní a slušně vychovaní a spolupráce s nimi je bezproblémová, je tu "střední vrstva" s řekněme průměrnými schopnostmi a náladovými výkyvy a jsou tu i slabší žáci, se kterými je práce složitější. Tak už to bývalo, je a jistě i bude asi na všech základních školách.

**Měli by se žáci
nějak zlepšit?**
Samozřejmě.

Vždy je se v čem zlepšovat ☺
...Nicméně bych vyzdvihl především chování. Po nástupu do práce pro mě bylo asi největším zklamáním právě chování žáků (samozřejmě ne všech). Jak už jsem zmiňoval, nemám možnost srovnání, tudíž jsem mohl srovnávat pouze s vlastní školní docházkou. Ten generační rozdíl je podle mě hrozně znatelný. To, co si

dovolí dnešní děti k sobě i vůči dospělým (obecně, ne jen na ZŠ v Nákle) by nás ani ve snu nenapadlo. Nebyl jsem taky žádný svatoušek, ale s tímhle se budu asi muset ještě dlouho

vyrovnávat. Výchova, a tudíž i to, jak se dítě chová, jaké má hodnoty a morální zásady, jak je slušné nebo neslušné, je především záležitost rodičů, s tím už my na škole nic moc nenaděláme. A to, aby byl žák slušný k učiteli, mi připadalo samozřejmě, ale bohužel tomu tak není. I já, který mám čerstvě po škole, jsem zažil

v životě věci, pro které si sám sebe vážím a mrzí mě, když se ke mně někteří žáci nechovají slušně...

Čím jste chtěl být jako dítě?

Vždycky jsem chtěl dělat něco pro lidi, něco co po mě zůstane, až tady nebudu... Tudíž hudba, psaní, apod. A učitel toho může dětem vlastně taky hodně dát, že?

Co vás na vaší práci nejvíce baví?

Baví mě to, že každá hodina je jiná. Je to práce s velkým kolektivem, tudíž je velmi variabilní. Stát celý den někde u pásu bych dlouho nepřežil. Navíc učím předměty, které mě baví a vedu i přírodopisný kroužek a něco jako sbor "Lepší než nic", kde je spolupráce zase ještě jiná než ve třídě. A je tu i pocit, že je ta práce užitečná a někomu mohu něco málo předat.

Jak jste se dostal ke psaní poezie?

K psaní poezie jsem se

ČEKÁNÍ NA ZÁZRÁKY

Michal Zapletal

dostal asi tak, že jsem měl potřebu vyjadřovat svoje pocity, tudíž jsem to zkoušel formou, která mi byla blízká a bavila mě. Poezie mě vždy nějakým způsobem oslovovala, proto jsem psal básničky nejen holkám, ale i sobě a světu. Občas jsem nějaké věci poslal do soutěže a většinou z toho bylo pozitivní umístění. Dnes mám vydané vlastním nákladem dvě sbírky (kdo by měl zájem, stačí říct ☺). Kromě poezie používám jako ventil pocitů i hudbu. Již asi ve 14

letech jsem hrál na baskytaru v rockové kapele, několika dalšími jsem prošel a v současné době pracuji na vlastních nahrávkách, takže - těšte se!

Děkujeme panu učiteli za rozhovor, a pokud se o něm chcete dozvědět něco více, mrkněte na jeho webové stránky: www.michalzapletal.eu

Nikča Knajblová a Pavla Simonová(7. tř.)

Poznáváme učitele

Paní učitelka Hana Zakopalová

Věk: 30

Znamení zvěrokruhu: lev

Škola (ZŠ - SŠ - VŠ + obor): 3. ZŠ Šumperk, OA Šumperk, UP Olomouc, pedagogická fakulta - učitelství pro 1.st. ZŠ

Oblíbený film: Hříšný tanec, Let's Dance, zkrátka téměř všechny, kde se tančí :

Oblíbené jídlo: těstoviny na moře způsobů

Oblíbená činnost: tanec

Oblíbené motto (zlatá slova, životní heslo): CARPE DIEM (= užívej dne)

Čau čáu

SUPERDRBNA

vždycky tu budu, to si piště! Každopádně jsem rozmýšlela a rozmýšlela, co tak asi napsat, no a když jsem ta drbna, tak bych mohla mluvit o samotném drbání. Rozdělila jsem to na tři části: drby, pomluvy a utajované novinky. Začneme drby. Je to klasika. Jedna paní povídala a jde to dál, často se to celé i úplně předělá, tak že z pohřbu bude svatba nebo, že mají dítě a budou se stěhovat do Prahy, přitom se teprve budou brát a staví dům na vesnici.

Pomluvy jsou asi takové nejzákeřnější, protože pomlouváte někoho, nějakou osobu, její oblečení, vzhled, povahu. Někdy se stává, že i ten dotčený má pak psychické problémy, ale to už jsem u šikany. Takové to "zdravé" pomlouvání je např. mezi holkami na ZŠ atd. V hromadě případů za to ti dotyční ani nemohou, že mají třeba nějakou vadu nebo nemoc, proto mi připadne pomlouvání tvrdé.

No a utajované novinky jsou takové ty věci, kdy se vám někdo svěří a to tajemství se prostě "omylem" dostane ven. Potom většinou klesá důvěra v danou osobu a vznikají hádky a podobně.

Takže z toho plyne poučení, nedrbejte, protože to uškodí jak vám, tak těm, kteří jsou poškozováni, a nakonec z toho nikdy nevzejde nic dobrého.

Máme rádi zvířata

Čupakabra

Čupakabra je legendární zvíře údajně žijící v některých částech Severní a Jižní Ameriky.

Pochází ze španělského el chupacabras, složené ze slov chupar – „vysávat“, a cabra – „koza“, doslova „vysávač koz“

Legenda nebo žijící stvůra

Čupakabra jako moderní legenda

V moderním kontextu je slovo čupakabra spojováno se zprávami o spatření neznámého zvířete poprvé zaznamenanými v Portoriku a posléze v Mexiku a Spojených státech. První očitá svědectví byla nahlášena v Portoriku v roce 1995. Od té doby byla čupakabra údajně zpozorována dále na severu, dále na jihu, a dokonce i mimo americký kontinent (v Rusku a na Filipínech). Nejvíce svědectví o zahlédnutí čupakabry však pochází z Mexika a jihozápadu USA (Texas, Nové Mexiko). Biologové a přírodovědci jsou toho názoru, že čupakabra je pouhou moderní legendou.

Popis

Fyzický popis čupakabry není ve všech svědectvích stejný. Podle prvních svědků z Portorika to má být malý, štíhlý, chlupatý humanoid, který se kromě masa a krve živí také banány. Jiní viděli těžkopádné lysé zvíře velikosti malého medvěda s řadou ostnů sahajících od krku až po ocas, nebo naopak lehké zvíře pohybující se po zadních končetinách jako klokan. Podle některých zpráv může mít i křídla podobná netopýřím. Zbarvení má být šedé, pestré, nebo proměnlivé jako u chameleona. Popisy se shodují na několika charakteristikách: lysé kůži, pohybu po zadních končetinách, dlouhých tesácích a inteligentních, téměř lidských očích mandlového tvaru. V letech 2004–2011 byla několikrát vyfotografována, ulovena nebo nalezena uhynulá zvířata pokládána za čupakabru. Vždy se však jednalo o kojota nebo domácího psa postiženého kožní nebo jinou chorobou (nejčastěji svrabem), takže zvířata byla lysá, případně i jinak zdeformovaná.

Historie

Poprvé zaznamenané útoky se odehrály v květnu 1995 v Portoriku. Bylo nalezeno osm mrtvých ovcí, každá se třemi kousnutími v oblasti hrudníku a zcela bez krve. Téhož roku v srpnu uhynulo v portorickém městě Canóvanas údajně 150 hospodářských a domácích zvířat a jedna svědkyně, Madelyne Tolentino, nahlásila spatření čupakabry. Místní se původně domnívali, že zvířata v Portoriku zabíjel jakýsi satanistický kult. Podobný případ se odehrál v roce 1975 v městečku Moca, ovšem tam byla smrt zvířat přisouzena Upíru z Moca (el gracinha de Moca). Nahlášených zabití a záhadných úmrtí zvířat na ostrově přibývalo, přičemž z každého byla několika okrouhlými rankami vysáta krev. Termín el chupacabras prý zavedl portorický komik a podnikatel Silverio Pérez brzy po ohlášení prvních incidentů v tisku. Krátce po prvních zprávách o čupakabře v Portoriku byla zaznamenána úmrtí zvířat v dalších zemích, jako je Dominikánská republika, Argentina, Bolívie, Chile, Kolumbie, Honduras, Salvador, Nikaragua, Panama, Peru, Brazílie, USA a Mexiko.

DŮLEŽITÉ UPOZORNĚNÍ!!!

Čupakabra je pouze legenda, nemusíte se bát, že by vám mohla ublížit. A i kdyby žila, tak pouze v Jižní a Severní Americe.

Není vědecky dokázáno, že Čupakabra existuje, tyto obrázky jsou nakreslené podle výpovědí lidí, kteří tvrdí, že Čupakabru viděli.

zdroj: Wikipedia

1. Romantické nebo animované filmy?

Animované

2. Čaj nebo džus?

Džus

3. Noviny nebo časopis?

Časopis

4. Kazeta nebo DVD?

DVD

5. Sandále nebo botasky?

Botasky

6. Banán nebo jahoda?

Jahoda

7. Slunce nebo sníh?

Slunce

8. Auto nebo kolo?

Kolo

9. Chata nebo stan?

Stan

10. Amerika nebo Evropa?

Evropa

11. Olympiáda nebo Mistrovství Světa?

Olympiáda

12. Nova nebo Prima?

Prima

13. Lev nebo tygr?

Tygr

14. Biatlon nebo sjezd na lyžích?

Biatlon

15. Maso nebo zelenina?

Maso

D
U
E
L

13. Kočka

1. Romantické nebo animované filmy?

Romantické

2. Čaj nebo džus?

Džus

3. Noviny nebo časopis?

Noviny

4. Kazeta nebo DVD?

DVD

5. Sandále nebo botasky?

Sandále

6. Banán nebo jahoda?

Jahoda

7. Slunce nebo sníh?

Slunce

8. Auto nebo kolo?

Auto

9. Chata nebo stan?

Chata

10. Amerika nebo Evropa?

Evropa

11. Olympiáda nebo Mistrovství Světa?

Olympiáda

12. Nova nebo Prima?

Prima

13. Lev nebo tygr?

Tygr

14. Biatlon nebo sjezd na lyžích?

Biatlon

15. Maso nebo zelenina?

Maso

Martin Pluskal, 7.tř. ZŠ Náklo

Miša Večeřová, 8.tř.

pí učitelka Eva Směšná,
ZŠ Náklo

Jak bude vypadat
závěrečná párty
deváťáků?

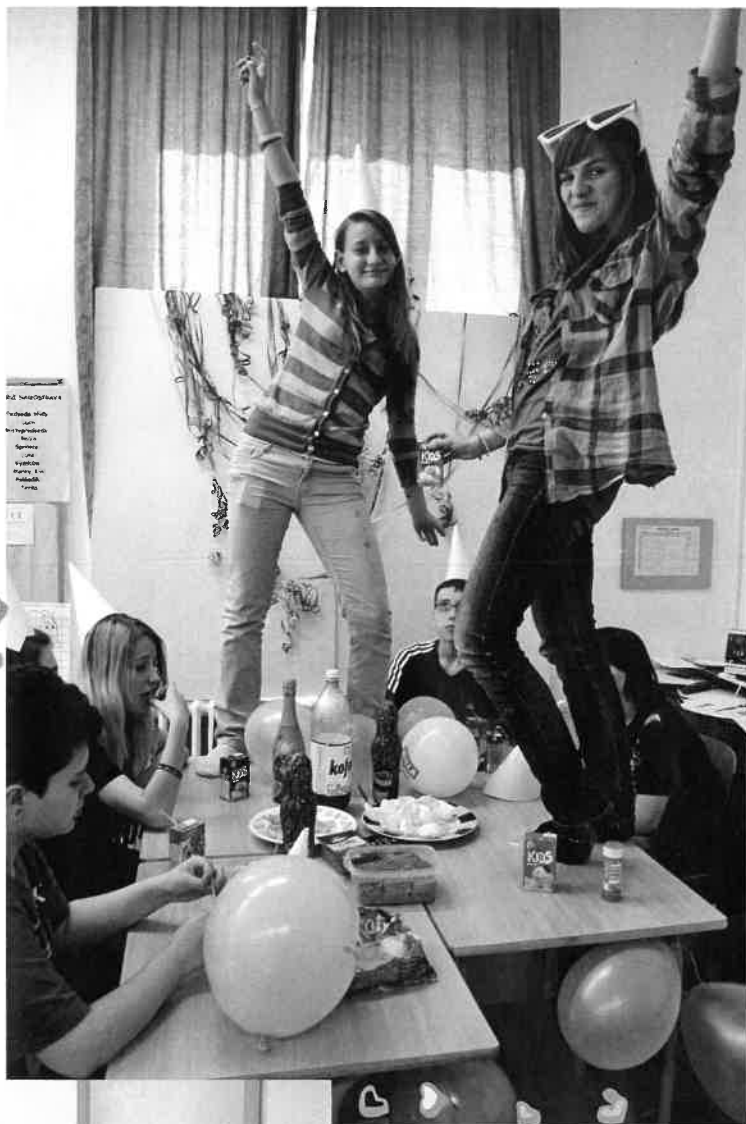
♥ Až do dna!

Jsme Happy :-D

Všichni!

Vzpomínky
zůstanou

Pěkně se
nám to
rozjede...

Přijde i
nějaká ta
romantika

Rebélii se nevyhneme...

Maršál
Malinowskij

Začalo to roku 2005 kdy nás ve třídě bylo 9 a byli jsme spojení s tehdejší 2. třídou. Naší třídní učitelkou byla p. uč. Dohnalová, která nás učila až do 5. třídy. V 5. třídě k nám přišla nová spolužačka Kristýna Fialová. Ale do 6. Třídy jsme šli bez našich dvou spolužaček

Skok z prvního na druhý stupeň nám přinesl novou paní učitelku Barboru Volmanovou, kterou jsme měli velice rádi, ale na konci sedmé třídy nám utekla učitelka do Bíliny. Naší novou třídní učitelkou se stala p. uč. Macků

Ta mládež nic nevydrží!!!

Kam půjdeme na školu?

Hodně

Lucy Dostálová
Gymnázium Jana Opletala Litovel

Terka Čacká a Margit Haninová
Gymnázium Hejčín Olomouc

Dan Kümmel a Tom Zdařil
Střední průmyslová škola
elektrotechnická Olomouc

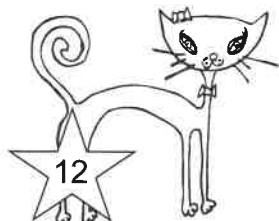
Denča Pazderová a Kristýna Fialová
Střední škola zemědělská Olomouc

Raďa Kvapil
Střední škola průmyslová a obchodní
Olomouc

Luke Dörrich
Střední odborná škola Litovel

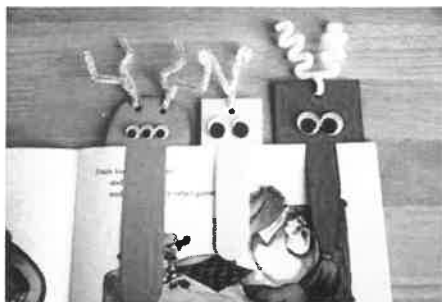

šťěstí!

Tvořítkov

Vyrob si svou vlastní záložku do knihy

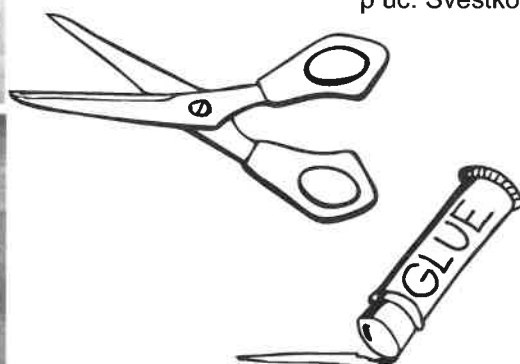
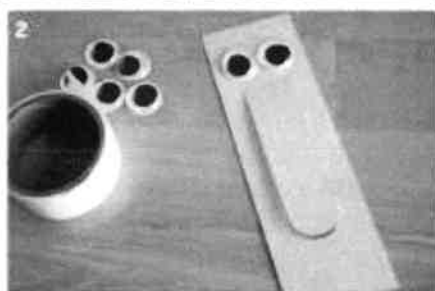
budeš potřebovat:
tvrdý barevný papír
nůžky
oči (dají se koupit)
provázek
lepidlo

Jak na to:

- 1) Nachystej si papír do tvaru obdélníku a uprav si velikost na takovou, která se bude hodit na tvoje knihy.
- 2) Vystříhni nos: opatrně vystříhni v záložce nos, přesně tak, jak je to na obrázku.
- 3) Nad nos nalep oči.
- 4) Nahoře udělej nůžkami malou dírečku, do které zavěsíš provázek (jako vlasy). A záložka je hotová:-)

p uč. Švestková

Co bych byla, kdybych byla...

Paní učitelka
Lucie Švestková

Zvíře: Vlaštovka. Může si zaletět kam chce a kdy chce, má krásný výhled na krajinu a na zimu letí vždy do tepla.

Měsíc: Červenec nebo srpen. Je krásně, svítí sluníčko, je spousta grilovaček, samá párty, koupání:-)

Strom: Švestka:-D

Oblečení: Rukavice a čepice, protože pěkně všechny zahřeje:-)

Živel: Voda, tiše si plyne, ale umí být i nebezpečná.

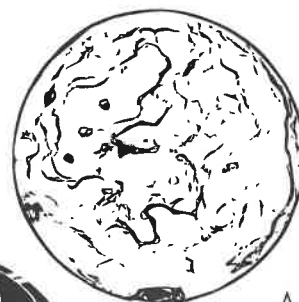
Sport: Volejbal, ale nechtěla bych být ten balón.

Planeta: Mars, protože všichni muži jsou prý z Marsu, tak by bylo aspoň na co koukat, snad:-D

Část těla: To fakt nevím, ale vím, co bych nechtěla být:-D

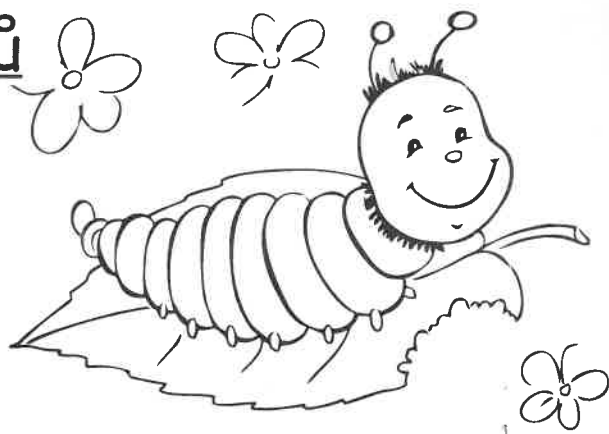
Místo: Las Vegas, město, které nikdy nespí. Je tu spousta turistů a zábavy, to mám ráda.

Miša Večeřová, 8. tř.

Život housenky Úvahy osmáků

Život housenky Housenka žije v hlubokém lese, je pestrě zbarvená a chlupatá, nejraději žere listy a všelijakou zeleninu. Skrývá se v důlku stromu. A ten strom se nachází u silnice. Kdybych byl housenkou, tak bych se doplazil někam do domu se zahrádkou a ubytoval se do země nebo do skleníku, a každý den bych ujídal zelí a všelijakou zeleninu. A kdybych byl ta housenka já, tak bych se vypravil do světa, třeba bych navštívil Prahu, kde sem nikdy nebyl nebo Brno. A podíval bych se do Ostravy a chtěl bych vidět Rudu. Koloval bych se po celé Evropě, někdy bych se svezl s někým na kole a někdy i autem. Až bych se stal motýlem tak bych letěl někam dál, třeba do Číny nebo do Paříže, nebo do Německa. Kdybych byl v Paříži, tak bych letěl na Eiffelovu věž. Pak bych se vrátil domů a zbytek života bych žil na zahrádce nebo ve skleníku. Michal Blaha, 8. tř.

Život v cirkuse

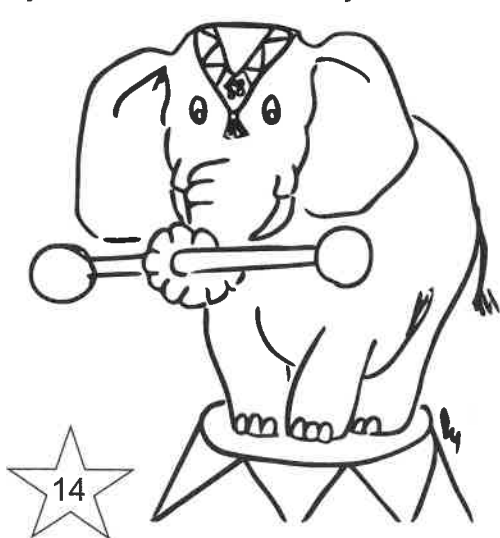
Cirkus je velice překrásné místo pro veřejnost, ale asi nikdo z těch lidí, kteří se tam chodí bavit, neví, jaký ten život cirkusáka doopravdy je, a kolik strachu si musejí mámy dětí, běžajících kolem klecí se lvy, tygry a dalšími masožravými šelmami, vytrpět.

Život v cirkuse musí být jak zábavný, tak velice stresující, představte si třeba, že jste krotitel lvů, můžete být jak dobrý chcete, ale pokud vám dovezou nového lva a zavřou vás s ním do klece můžete dělat cokoli, ale ten lev, pokud teda před tím neměl nejlepšího krotitele, vám stejně ublíží.

Předpokládám, že nejlepší práci v cirkuse má klaun, ten si akorát nasadí oranžovou paruku, namaluje si obličej na bílo, červené tvářičky, modré oční víčka a červenou rtěnkou pusy přes půl obličeje a pak zbývá si akorát nacvičit nějaké blábolení o blbostech a když zapojíte točení talířem na tyči a při představení vám ten talíř náhodou spadne, tak to pomocí improvizace každý klaun dokáže zamaskovat tak, aby to vypadalo, že to tam prostě mělo být a stejně, i když se vám to nepovede, tak se tomu stejně všichni smějí. Prostě pohodová práce bez starostí.

Za to akrobati nemají nejlehčí práci stejně jako krotitelé šelem. Teď si zase můžete představit, že jste nějaká balerína a právě jdete s růžovým krajkovým deštníčkem v ruce po vysutém laně ve výšce tří metrů. Brrrr, hrůza už jenom z toho, se na to dívat mi běhá mráz po zádech a ještě tam stát? K tomu by mě v životě nikdo nedonutil, to bych asi zešílela. Ale akrobati nemusí jen chodit po laně, co třeba představa o tom, jak se houpete na tyči, pak se pustíte a přeskočíte na další, pak skočíte dolů na trampolínu, odrazíte se zpátky na ještě vyšší tyč a tam uděláte dva výmyky a kotoul. Vůbec jim jejich práci nezávidím, sice umět létat byl vždy můj sen, ale s křídly a v tom je veliký rozdíl.

Asi nikdy bych nechtěla být součástí cirkusu, žijete v maringotkách za přátele máte jen další akrobaty a komedianty, a když si náhodou v nějakém městě najdete nějakého kamaráda nebo se třeba zamilujete a za týden máte odjíždět...vážně smůla. Život v cirkuse má spousta nevýhod, které jsem už vyjmenovala, ale má taky výhody např. za domácí mazlíčky máte místo psů a koček tygry a lvy a místo koní můžete jezdit třeba na zebrách:-) Terezie Ošťádalová, 8. tř.

**Vybarvi si
obrázky**

Jak jsme „DIVADLOVALI“

Během posledního čtvrtletí jsme v Literatuře probírali spisovatele 19. století a dostali jsme za úkol nacvičit divadlo na toho autora, kterého jsme si ve skupince vybrali. A tak jsme 16. 5. vystoupili v tělocvičně před celou školou, aby jsme jim ukázali, že i banda puberťáků dokáže nacvičit divadlo, na které se bude dát dívat.

Vodník od K.J. Erbena

Král Lávra od K. H. Borovského

Reklama na Snickers

Reklama na Mall.cz

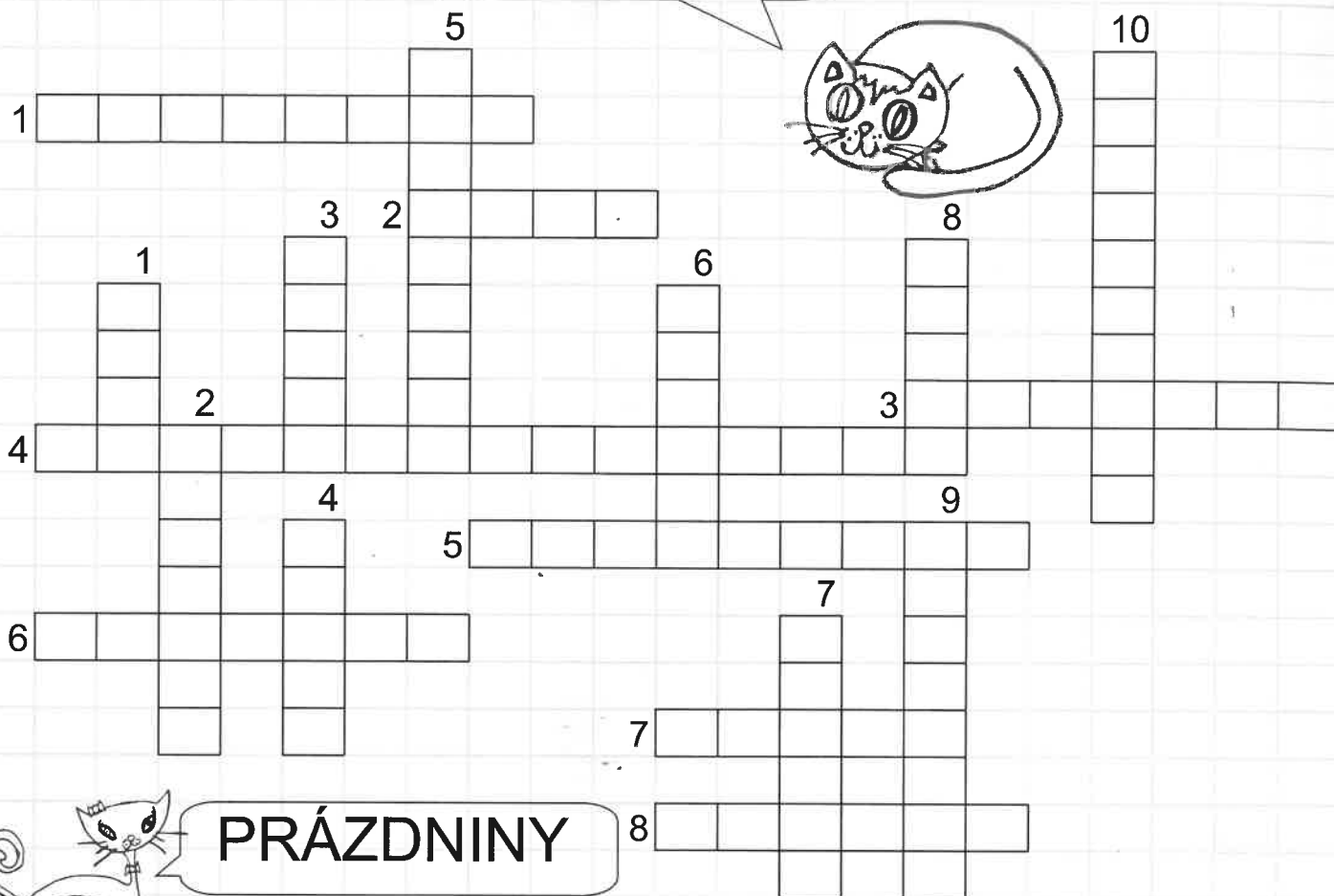
Máj od K. H. Máchy

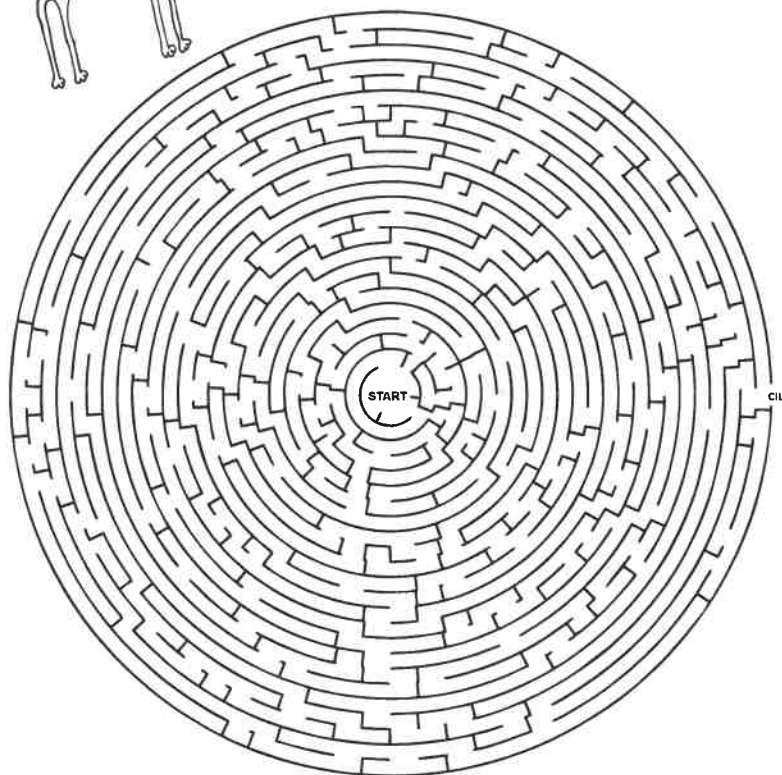
Pan Učitel od Boženy Němcové

Velká Křížovka

KRÁSNÉ

PRÁZDNINY

Svisle:

- 1) Autor Máje
- 2) Svatební cesta
- 3) Symbol lásky
- 4) Svatá políčka často zalije, (doplň jméno)
- 5) První almanach Májovců
- 6) Symbol manželství
- 7) Měsíc lásky
- 8) Ozdobený kmen stromu
- 9) Svátek druhou květnovou nedělí
- 10) 8.května 1945

Vodorovně:

- 1) Místo, kde můžete uzavřít „rychlosňatek“
- 2) Bůh lásky
- 3) polsky „duben“
- 4) Zpěvák slavící svátek 27.5.
- 5) Autor Písní kosmických
- 6) Ledový muž
- 7) ženské jméno spojené s květnem
- 8) Líbací strom